

[Arnth Jensen.]

kommer der en jernbanefærge — det er tre færger i havnen i løbet af tre minutter — og indenfor et tidsrum af 12 minutter ankommer der en jernbanefærge, afgår der en jernbanefærge og ankommer der en bilfærge, og sådan kan man blive ved med at nævne eksempler, altsammen efter statsbanernes egen sommerkøreplan. Lægger man tallene sammen, vil man se, at på dagsejladens fartplan er der indenfor tidsrummet 6²⁰—21³⁰ ialt 52 enkeltture, deraf bliver de 26 udført i 177 minutter, men de andre 26 bruger 733 minutter. Så er det, jeg spørger: Kan man ikke fordele turene bedre på planen og alligevel bevare sikkerheden? De søfartskyndige vil ikke benægte, at man kan sejle med fuld sikkerhed, selv om man udvider kapaciteten.

Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at det er en stor fejltagelse, når ministeren betragter mine udtalelser om generaldirektør Terkelsen som et angreb på denne; det var slet ikke noget angreb. Jeg brugte hans udtalelse til at bekræfte min opfattelse, nemlig at kapaciteten på ruten Korsør — Nyborg kan udvides og udvides betydeligt; det er det, der er generaldirektørens ord, og dem bruger jeg til bevis for, at min påstand ikke er helt hen i vejret; men det er langt fra noget angreb på generaldirektøren, jeg har blot brugt hans ord som bevis for min påstand.

Den højtærede minister siger, at vi er nødt til at gøre noget nu; det er forkert at vente. Ja, jeg har jo hørt nogle gange, at man siger, at når udviklingen går så rivende stærkt, er det nu, det skal gøres. Derfor er det, jeg hævder, at jeg har ikke noget imod, at man skynder sig, men hvorfor ikke prøve de af mig anviste veje, hvorfor ikke hurtigt prøve dem, og hvis de slår fejl, kan man gå denne vej; det er muligt, vi får lige så stor kapacitet ud af det, jeg foreslår, som ved at anlægge de to havne. Den højtærede minister sagde, at jeg havde indrømmet, at forholdene var utilfredsstillende, og det står jeg ved; men jeg har peget på veje, som efter min opfattelse ikke er prøvet, og som bør prøves, og det er ikke veje, som medfører, at man må slække på sikkerheden.

Ministeren for offentlige arbejder (*Carl Petersen*): Må jeg sige til det ærede med-

lem hr. From, at når man taler om underskuddet ved statsbanerne eller om statsbanernes rentabilitet, må man efter min opfattelse se på det som en helhed. Hvis man begynder at stykke det ud, vil følgen blive, at nogle egne i dette land — vi ved godt, hvor de ligger — som i dag giver underskud, vil give endnu større underskud, for såvidt man ikke sætter taksterne op. Statsbanerne er jo ikke i en sådan situation, at de kan skele efter, hvad der er rentabelt i sig selv; deres opgave er at bestride trafikken i de og de områder, enten den giver overskud eller den giver underskud; statsbanerne kan ikke sådan som de private trække sig tilbage, når der ikke er rentabilitet. Må jeg minde om, at jeg for ikke længe siden fremsatte et lovforslag her i tinget om nedlæggelse af Slangerupbanen; det var dog bevisligt, synes jeg, en underskudsforretning; men ikke desto mindre var der en ret livlig debat om lovforslaget, og der var ikke enighed om, hvorvidt banen burde nedlægges. Hvorledes tror det ærede medlem, det vil gå, hvis man prøver at nedlægge en hel del af den slags baner? Derfor siger jeg, at hvis man skal bedømme statsbanernes rentabilitet og driftsmåde, må det ses som en helhed. Det vil altid være sådan, at enkelte områder giver overskud, som så må dække noget af det store underskud, der kommer på andre områder. Sådan er min bedømmelse af det.

Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen spurgte, om det var en ny praksis, at man udelukkede private fra havnene. Det tror jeg ikke det er. Jeg har kun talt om de havne, som statsbanerne opretter. Dette er statsbanehavne, som statsbanerne anlægger, og det er noget meget forskelligt fra almindelige havne. Der er jo forskellige slags havne, der er statshavne, der er kommunale havne o. s. v., og jeg har ikke noget ansvar for, om de private, som det ærede medlem jo nærer så stor interesse for, kommer til at betale mere i Nyborg eller Korsør, idet jeg ingen indflydelse har på det. I de kommunale havne er det de pågældende kommuner, der bestemmer, hvor høje taksterne skal være; jeg har ikke noget ansvar i så henseende.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen mener, at sikkerheden ikke er i fare, og han tilføjer, at det eneste, det måske kommer til